

KERK-KRANT

GELOOFGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 4

Extra editie 4 ivm coronacrisis

5 april 2020

GOEDE WEEK

Voetwassing

afbeelding uit: Dr. Schusters *Bijbelsche Geschiedenis* (Brussel, Den Bosch, Maastricht, 1871, pag 83)

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

De zaterdag in de Goede Week wordt Stille Zaterdag genoemd. De dag tussen Goede Vrijdag en Pasen is in normale omstandigheden de enige dag in het jaar waarop er geen kerkelijke vieringen plaatsvinden. We zijn nu in de surrealistische wereld terecht gekomen waarin dit aantal dagen fors is verhoogd en waarin de Goede Week is uitgebreid tot Stille Week. Als geloofsgemeenschap zullen we in gedachten desondanks stilstaan bij de lezingen en gebeden van deze week. De noodeditie van de *Kerk-Krant* wil u hierbij tot steun zijn.

In aansluiting op het artikel in onze vorige krant over de Amazoneconferentie nog een recente uitspraak van paus Franciscus. Op een vraag van een Spaanse journalist zei hij afgelopen zondag dat hij gelooft dat de corona-epidemie een gevolg is van "de natuur die een woedeaanval krijgt", als gevolg van de milieuvervuiling, en dat dit een teken is dat we beter voor haar moeten zorgen. De journalist, Jordan Évole, vroeg Franciscus of dat het mogelijk is dat dit het uur van de natuur is om af te rekenen met ons? Franciscus antwoordde: "Er is een gezegde dat je zeker kent: God vergeeft altijd, wij vergeven soms, maar de natuur vergeeft nooit. Bosbranden, aardbevingen... dat is de natuur die een woedeaanval krijgt, zodat we voor de natuur zullen zorgen." De uitdrukking "een woedeaanval krijgen" is een vertaling van het door Franciscus gebruikte Spaanse woord "patalear", dat letterlijk betekent "met de voeten stampen", en vaak wordt gebruikt om te verwijzen naar uitbarstingen van woede en frustratie.

De redactie bedankt de lezers voor de reacties, suggesties en teksten die de afgelopen weken zijn ontvangen.

Redactie Kerk-Krant

Wilt u op deze editie reageren of zelf een bijdrage leveren: schroom niet om een bericht te sturen naar onderstaand mailadres.

*Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl
Website: <https://augustinus-eindhoven.nl/>*

Op onze website onder de kop <https://augustinus-eindhoven.nl/extra-corona-editie-kerk-krant/> zijn verwijzingen naar de sites op internet te vinden. Ook onder de koppen 'Actueel' en 'Links' staat interessant nieuws.

Zoeken, vinden en verder zoeken

(Dit artikel was oorspronkelijk bedoeld voor onze reguliere krant van deze zondag)

Deze periode van zondagsvieringen omspant Pasen en Pinksteren. Beide feesten horen bij elkaar. Het is één gebeuren, in de traditie uit elkaar gelegd. Het is één zoektocht geweest door water heen naar lucht en licht om te kunnen leven. Het feest (zowel van Pasen als van Pinksteren) komt aan het einde van de pelgrimstocht. Want een pelgrimstocht was het indertijd en is het en zal het ook altijd blijven. Achterlaten om iets nieuws te vinden. Loslaten om naar een nieuw leven te groeien. Sterven aan jezelf om anderen te leren leven. En door dit cyclische gebeuren steeds weer aangeblazen worden, begeesterd en geïnspireerd.

Het leven is een pelgrimstocht, een mooie metafoor. Onderweg kom je altijd jezelf tegen. We hebben het de afgelopen jaren vaak kunnen horen en lezen van mensen die op pelgrimstocht gingen naar onder andere Santiago de Compostella. Onderweg maakt de pelgrim hoogte- en dieptepunten mee. Onderweg wordt er gebroken en gedeeld, gelachen en gehuild. De pelgrim ontmoet mensen die inspireren, geestkracht naar binnen blazen. Maar komt ook zichzelf tegen in de herinnering aan pijnlijke ontmoetingen. Onderweg in het eentonige ritme van het stappen, de elementen trotserend, leert de pelgrim vergeven. Als een nieuwe mens, een verrezene, schrijdt de pelgrim de basiliek van Sint Jacobus binnen. De pelgrim heeft zich verzoend met zichzelf, in hem is nu, voor even, de hemel met de aarde verbonden in een drievoudige liefdesrelatie met zichzelf, de ander en God.

Deze onlosmakelijke verbinding vormt de blijvende zoektocht in ons leven. Even vinden we ze. Dan valt de verbinding uit en worden we uitgenodigd opnieuw te zoeken. Ik vond een prachtig verhaal dat ik jullie niet wil onthouden: Een parabel van groot en klein.

Op een mooie zomerdag ging opa met kleine Jan wandelen in het bos. Bij een van de bomen hield opa stil, wees op de boom en vroeg: "Zie je wat die boom daar staat te doen?" "Wat doet ie dan opa" vroeg Jan. "Die is aan één stuk bezig om de aarde met de hemel te verbinden. Kijk maar eens naar de stam. Die lijkt op een dik koord met hier en daar een knoop. Daar komen draden uit die gaan groeien en dikker en dikker worden. Onder de grond gebeurt hetzelfde. Boven noemen we het takken en onder de grond noemen we het wortels. Die moeten allemaal aan het werk. Want een boom heeft water nodig en ook mest. De wortels zoeken net zolang tot ze het water en de mest vinden, slorpen het op en sturen het door de stam heen naar boven. Een heel karwei. De takken hebben een andere taak: die moeten iets uit de lucht plukken. Met hun bladeren zoeken zij een plekje met veel lucht en zon. De bladeren zorgen dan voor zuivere zuurstof die mensen en dieren nodig hebben om te leven. Gelukkig gebeurt dat overal, zodat er rond de hele wereld een laagje zuurstof is. Daarom kunnen in de hele wereld mensen en dieren ademen en leven". "Goed dat er bomen zijn die altijd voor ons bezig zijn", zei Jan. "De wortels onder de grond hebben

het wel het moeilijkste, lijkt mij". "Dat weet ik nog niet" zei opa. "De takken hebben het ook niet gemakkelijk. De lucht is zo dun dat het lijkt dat ze altijd wegvlucht wanneer je ze pakken wil. En het zonlicht? 's Nachts kunnen de takken niets doen. Het kan ook soms vreselijk stormen. Wanneer je in de winter naar een kale appelboom kijkt kun je aan de takken zien wat ze meegemaakt hebben: ze zijn er krom en knoestig van geworden. Soms hebben takken de moed opgegeven en doen ze niets meer, zelfs als de zon weer gaat schijnen. Zo zie je aan een boom hoe hemel en aarde bij elkaar horen."

René Hornikx

Overweging bij Palmzondag

Palmzondag is een dag van uitersten.
Soms is het een behaaglijke lentedag,
maar er kan ook nog een gure wind waaien.
Uitersten spelen zich ook af rondom
de man van Nazareth, rabbi Jezus.
Met 'hosanna' verwelkomd,
met 'kruisig hem' uit de weg geruimd.
Zijn vrienden hadden hem nog zo gewaarschuwd:
'Niet naar Jeruzalem gaan!'
Want daar had het gezag zijn zetel,
dat zich ergerde aan zijn grensverleggende verkondiging
van Gods barmhartigheid,
juist ook voor mensen
die door de officiële gezagsdragers
naar de rand geschoven waren.
Het was zijn grootste beproeving:
'Ga ik door op de ingeslagen weg,
met alle gevolgen van dien,
of breng ik mezelf in veiligheid door ermee op te houden?'
Ook Jezus moest zijn angst bevechten
voordat hij definitief koos voor de weg naar Jeruzalem.
En wij, wat doen wij, die hem volgen
op zijn weg tussen gejubel van Palmzondag
en de verguizing op Goede Vrijdag?

Joost Koopmans, OSA

(Uit: *Op weg naar Pasen 2020*. Overwegingen voor de Goede Week en Pasen, samengesteld door René en Lisette Hornikx. Uitgegeven door Berne Media)

Palmzondag

Eerste lezing: Jesaja 50,4-7

Gods dienaar zegt: 'God, de Heer, heeft mij een tong gegeven, waarmee ik goed kan spreken. Ik kan mensen die moe zijn, weer moed geven. En God heeft mij oren gegeven, waarmee ik altijd goed naar de mensen kan luisteren. Ik heb me niet tegen Gods opdrachten verzet. Ik ben er niet voor weggelopen. Toen mijn vijanden mij pijn wilden doen, liet ik toe dat ze op mijn rug sloegen. Toen ze mijn baard wilden uittrekken, heb ik mijn gezicht naar ze toegekeerd. Toen ze me uitlachten en naar me spuugden, bleef ik ze aankijken. God, de Heer zal mij helpen. Dat weet ik. Daarom heb ik geen pijn, en daarom schaam ik me niet. Mijn vijanden kunnen op mijn gezicht geen pijn of schaamte zien.'

Evangelie van de intocht: Matteüs 21,1-11

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Bétfage, zond Jezus twee van hen vooruit met de opdracht: 'Gaat naar het dorp, daar vóór u en het eerste dat ge zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maakt die los en brengt ze bij Mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: De Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen.' Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: 'Zeg aan de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier.' De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: 'Hosanna, Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge!' Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: 'Wie is dat?' Het volk antwoordde: 'Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea.'

Bejubelen en verguizen

Vandaag gedenken we dat Jezus van Nazareth ooit op een ezel Jeruzalem is binnengereden. Een uitzinnige menigte juichte Hem toe: Hij zal hen bevrijden, Hij zal die Romeinen een lesje leren!

Maar Jezus voelt zich geen krijgsheer. Hij herkent zich eerder in de lijdende dienstknecht. Hij vermoedt dat Hij duur zal moeten betalen voor die niet ingeloste verwachtingen van de juichende menigte. Over enkele dagen wordt Hij verraden, overgeleverd, vermoord.

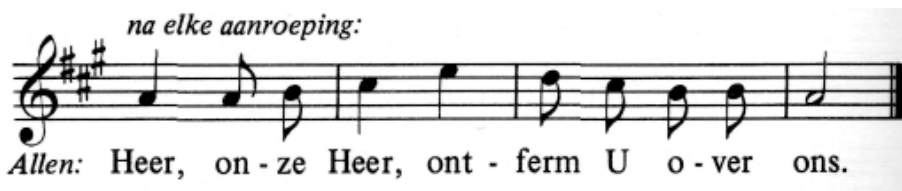
Evangelie: Bewerking van het lijdensverhaal

Het lijdensverhaal van Jezus doet ons stil worden. Zijn verregaande liefde raakt ons. Jezus lijdt, Hij wordt geslagen....en Hij verdraagt dit sereen en geduldig. Gelovig opkijkend naar de lijdende Jezus kunnen ook wij met de honderdman belijden: 'Die man is vast en zeker de Zoon van God!' Maar we kijken ook reeds verder dan kruis en graf: want na de vernedering komt de verrijzenis en de verheerlijking! Jezus heeft ons lijden doorkliefd! Daarom kunnen wij ons in onze onmacht en hulpeloosheid aan Jezus optrekken.

- L Ik wil jullie in herinnering brengen hoe Jezus de avond voor zijn lijden met zijn vrienden aan tafel zit. Jezus neemt brood en wijn en drukt daarin zijn Vriendschap uit voor allen. Hij drukt ook het verlangen uit dat men zo zou blijven doen. Hij zegt trouwens: 'Doe dit tot mijn gedachtenis!' Jullie weten ook hoe Judas weggaat om Jezus te verraden. Dan gaat Jezus met zijn leerlingen op weg naar de Olijfberg.
- V Deze nacht zullen jullie Mij allemaal in de steek laten. Want er staat geschreven: 'Ik zal de herder doden en zijn schapen zullen worden uiteengejaagd!' Maar wanneer Ik door God zal zijn opgewekt zal ik voor jullie uitgaan naar Galilea.
- A Al laat iedereen Jou in de steek, ik nooit!
- V Ik verzeker je, Petrus: deze nacht, nog voor de haan kraait zul je driemaal beweren dat je Mij niet kent.
- L En de andere leerlingen zeggen allemaal hetzelfde

Zingen: GvL 218

Voorzang: 1. Heer Je-zus, ko - ning en ge - zalf - de Gods,
2. Heer Je-zus, ho - ge - priester, knecht van God,

- L Zo komt Jezus met zijn leerlingen bij de plek 'Getsemane'
 V Blijven jullie hier zitten. Ik ga verderop bidden.
 L Petrus, Jakobus en Johannes neemt Hij met zich mee.
 Verdriet en angst beginnen zich van Jezus meester te maken.
 V Ik ben bedroefd, tot stervens toe. Blijf hier en waak met Mij!
 L Jezus gaat nog wat verder, en bidt plat ter aarde:
 V Vader, als het mogelijk is, laat dan deze beker aan Mij voorbijgaan.
 Maar, niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt moet gebeuren.
 L Jezus keert terug naar de drie en vindt ze in slaap.
 V Ach, kunnen jullie nog geen uur met Mij waken? Blijf wakker en bid dat je
 niet bezwijkt in de beproeving. De geest wil wel, maar het vlees is zwak.
 L Daar komen ze aan! Judas, de soldaten en de hogepriester.
 Judas kust Jezus en de soldaten nemen Hem gevangen.

Een ogenblik stilte

- L Ze brengen Jezus bij de hogepriester Kajafas waar schriftgeleerden en
 vooraanstaanden zijn samengekomen. Lange tijd zoeken ze vergeefs naar
 iets om Jezus ergens van te beschuldigen. Zo verklaren twee mannen:
 A Hij heeft beweerd: 'Ik kan de tempel van God afbreken en drie dagen later
 weer opbouwen!'
 L De hogepriester staat op:
 A Geef Je geen antwoord? Wat getuigen die mensen tegen Jou?
 L Maar Jezus blijft zwijgen
 A Ik bezweer Je bij de levende God: zeg ons: ben Jij de Christus, de Zoon van
 God?
 V Jij zegt het!
 L De hogepriester scheurt zijn kleet:
 A Hij heeft God gelasterd!
 We hebben geen getuigen meer nodig! Wat denken jullie ervan?
 L Het volk stemt in:
 A Hij verdient de doodstraf !
 L Intussen zit Petrus op de binnenplaats. Driemaal spreekt men hem aan:
 A Jij was ook bij Jezus de Galileeër!
 L Maar Petrus ontkent het driemaal:
 A Ik ken die man niet !
 L Een haan kraait. Petrus herinnert zich Jezus' woorden. Hij gaat naar buiten
 en weent bitter. Jezus wordt voor de landvoogd geleid. De hogepriesters en
 familiehoofden beschuldigden Hem. Jezus zwijgt... en dat verbaast Pilatus.

Voorzang: 3 Heer Je-zus, woord en e-ven-beeld van God,

4 Heer Je-zus, licht en aan- ge- zicht van God,
na elke aanroeping:

Allen: Heer, on-ze Heer, ont - ferm U o - ver ons.

- L Het is de gewoonte om bij gelegenheid van het Paasfeest een gevangene vrij te laten. Daarom vraagt Pilatus:
- A Wat willen jullie? Moet ik Barabbas vrijlaten?
- L De hogepriesters overtuigen het volk Barabbas te kiezen en Jezus te laten sterven:
- A Laat Barabbas vrij!
- L Pilatus vraagt:
- A Wat moet ik dan doen met Jezus, die Christus wordt genoemd?
- L Het volk schreeuwt:
- A Kruisigen! Kruisigen!
- L Zo gebeurt het. Pilatus laat Jezus geselen en geeft de opdracht Hem te kruisigen. Zo voeren ze Jezus weg.
- L Bij het verlaten van de stad komen ze een zekere Simon tegen, uit Cyrene. Ze dwingen hem om Jezus' kruis te helpen dragen. Zo komen ze op de plek 'Golgota': 'Schedelplaats'. Ze slaan Jezus aan het kruis en dubbelen om zijn kleren.

Voorzang 5 Heer Je-zus, zoon van A- dam, zoon van God,

6 Heer Je- zus on- ze broe- der, on- ze God,
na elke aanroeping:

Allen: Heer, on-ze Heer, ont - ferm U o - ver ons.

- L Op het kruis staat een opschrift: 'Dit is Jezus, de Koning van de Joden'. Voorbijgangers, de hogepriesters en zelfs de rovers die samen met Hem gekruisigd worden, beledigen Jezus en spotten met Hem. Op het middaguur valt een duisternis over het hele land. Omstreeks drie uur roept Jezus met luide stem:
- V Mijn God, mijn God, waarom heb Je Mij verlaten?
- L Jezus slaakt een luide kreet en geeft de geest.

Zegengebed bij het palmtakje

Zegenen is niet alleen voorbehouden aan priesters. Zegenbeden en -gebaren horen thuis bij elke christen. Denk maar aan het gebed aan het begin van de maaltijd: 'Heer, zegen ons en deze gaven...' of aan de ouder die zijn kind vóór het slapengaan een kruisje geeft op het voorhoofd. En was het vroeger niet de gewoonte dat vader of moeder het brood zegende voordat het werd aangesneden? Zo zou je ook al biddend een buxustakje in je hand kunnen houden om het daarna achter het kruis te steken. De tekst van het gebed is van Peer Verhoeven.

*God, die uit dorre winter en harde grond
het groen van de lente laat opschieten,
wij vragen U deze palm te zegenen.
Richt ons op uit angst en vrees,
uit sleur en alledag;
laat ons opnieuw tot leven komen
langs de weg van Jezus Christus uw Zoon,
die met palmen werd onthaald,
met doornen gekroond,
die stierf aan het kruis
en opstond uit de dood,
Hij die met U leeft in eeuwigheid.
AMEN*

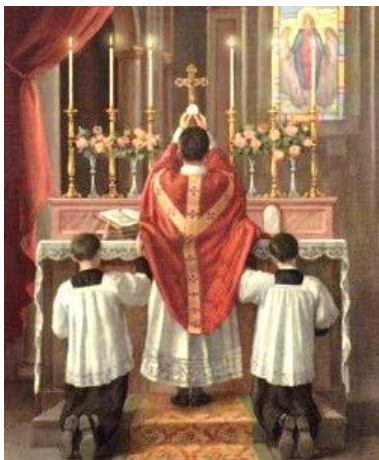

Zondagsviering

Nu wij onze zondagsvieringen geruime tijd moeten missen, is het wellicht aardig om te weten hoe deze traditie in onze Kerk is ontstaan en hoe zij haar uiteindelijke vorm heeft gekregen.

Het Griekse woord *Liturgie* wordt rond Christus geboorte gebruikt voor de priesterlijke dienst in de tempel te Jerusalem (leitourgios betekent dienaar). Er werd voorgelezen uit de boeken van Mozes, de Profeten en de Psalmen. Er waren zowel bij de Joden als bij de eerste Christenen geen echt uitgewerkte voorschriften voor de eredienst. In de vroegchristelijke tijd werden teksten uit de evangeliën en de brieven van Paulus voorgelezen. Doop en Avondmaal werden geleidelijk soms ook onderdeel van deze bijeenkomsten. Zij werden in plaats van de Sabbath (zaterdag) naar de dag van de Verrijzenis (zondag) verschoven. Rond het jaar 100 is er duidelijker sprake van een trend om zondags bij elkaar te komen en ontstaat er een soort orde van dienst: binnenbrengen van gaven, schuldbelijdenis en dankzegging, lofprijzing en gebruik van de instellingswoorden van het avondmaal werden min of meer vaste onderdelen van de christelijke liturgie. Rond 400 vervangt het Latijn het tot dan toe gebruikelijke Grieks. Alcuinus, een theoloog uit de tijd van Karel de Grote (circa 800), publiceert een soort eerste draaiboek voor de zondagsmis. Dit bestaat uit ruwweg de volgende onderdelen: een processie (introïtus), kyrie, gloria, gebed, lezing, lied, evangelie, credo, offerande, dankzegging, Onze Vader, vredesgroet, Agnus Dei en communie. Tot de jaren zestig van de vorige eeuw is er vervolgens weinig veranderd. Met het tweede Vaticaans Concilie deed de volkstaal haar intrede in plaats van het Latijn. Sindsdien is de voorganger ook niet meer gericht naar het altaar maar richt zich tot het aanwezige kerkvolk. In onze geloofsgemeenschap waar wij zowel Eucharistievieringen als Gebedsvieringen hebben, vinden wij -natuurlijk soms wat meer eigentijds- in grote lijnen veel van deze traditionele elementen terug.

Harrie Meelen

Evolutie in de liturgie

Voorbede op palmzondag

Jezus Messias,
als koning met palmen ingehaald
en als godslasteraar ter dood veroordeeld,
omwille van de overgave aan je roeping
bidden we om kracht
om niet ten onder te gaan in onze beproevingen.
Stad van vrede, Jeruzalem,
woonstede van eeuwenlange dromen over ooit overal vrede
én stad van tegenstellingen tussen joden, christenen en moslims,
omwille van Jezus' tranen over jou
bidden we
dat je alsnog erkent wat jou tot vrede strekt.
Kerk van Jezus Christus,
trouwe hoedster van de traditie
en soms zo verstrikt in vastgeroeste vormen,
omwille van Jezus' dienstbaarheid tot het uiterste
bidden we
dat je alle uitoefening van macht laat vallen.

Bericht uit Glorieux

De bewoners van Glorieux bedanken alle mensen die aan hun gedacht hebben door het sturen van kaarten en brieven.

Berichten uit de augustijnse gemeenschap

Ook de paters en broeders augustijnen leven noodgedwongen in strikte afzondering. Zij hebben via de telefoon contact met elkaar en ontvangen hun leeftocht op hun kamers. Hun adres is: Provinciaal NL-OSA
Gagelboschplein 5, 5654 KN Eindhoven

Op 2 april herdachten Martien van den Nieuwenhuizen en Wim Sleddens in eenzaamheid en afzondering dat zij 60 jaar geleden priester werden gewijd. Het bestuur en de redactie feliciteren Martien en Wim van harte met dit jubileum.

Martien van den Nieuwenhuizen

Wim Sleddens

Bericht van het bestuur

Hoewel we er wel van uitgingen, was het toch weer even slikken. De maatregelen van de overheid zijn verlengd tot 28 april.

Voor onze geloofsgemeenschap betekent het dat we de hele maand april ook onze vieringen niet kunnen houden. Geen fijne gedachte maar gelukkig houden we contact via onze extra *Kerk-Kranten*. Binnen Glorieux gaat het gelukkig goed. Er zijn daar tot op heden geen coronabesmettingen. We horen binnen onze Geloofsgemeenschap van veel informele onderlinge contacten met Glorieux-bewoners.

Voor de vastenactie hebben we nu natuurlijk ook een probleem: de bus heeft er maar één keer kunnen staan terwijl we toch een heel belangrijk project onder de aandacht wilden brengen. **Steun aan de leerlingen op Papua via de Stichting Augustinianum Sorong.** In onze vorige echte *Kerk-Krant* heeft een uitgebreid interview gestaan met pater Ton Tromp osa over zijn project. We hebben als bestuur van de Geloofsgemeenschap besloten om € 500.- te doneren aan dit fonds. Uw giften zijn welkom op het rekeningnr. NL 27 INGB000 7526249 van Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven onder vermelding van 'vastenactie'. Meer informatie over de stichting op de website: www.sas-papua.nl.

We wensen u een goed weekend. Blijf gezond en houd contact met elkaar.

Bestuur geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven

Nu we nog niet bijeen kunnen komen om een palmtakje te ontvangen, is hier een lieve duif die, net als in de tijd van Noach, ons een teken van leven wil aanreiken.

Anita